

PERSATUAN BUDDHA TI-RATANA
KUALA LUMPUR & SELANGOR

Ullambana, the Hungry Ghost Festival and the Dhamma: Remembering the Departed with Gratitude and Compassion in a Malaysian Buddhist Way

Remembering the Departed with Gratitude and Compassion in a Malaysian Buddhist Way

Rain Lee Lin Jun · Ti-Ratana Dhamma · Edition 2026-09-23.1

Author's educational article, not a canonical scripture. All 2026 programme information is archival. English follows the current newsroom text; Malay and Simplified Chinese retain the 10 August source versions. Their historic schedules differ, including Heights. No separate language reviewer is recorded. Malay and Chinese are AI-assisted source readings, not reviewed translations.

Rain Lee Lin Jun / Ti-Ratana Buddhist Society. Published with the author's instruction in this task. Quoted traditional and third-party material retains its own status. No open reuse licence is asserted.

English / Bahasa Malaysia / 中文（简体）

English

Introduction

Written by Rain Lee Lin Jun Every year during the Seventh Lunar Month, many Buddhists across Malaysia gather to remember departed parents, grandparents, relatives, friends and other beings through chanting, offerings, acts of generosity and the sharing of merits.

Among Malaysian Chinese communities, including many Baba Nyonya families, this period is commonly known as the Hungry Ghost Festival , Perayaan Hantu Lapar , Zhōngyuán Jié 中元节 , or Yúlánpén Jié 盂兰盆节 . Vietnamese Buddhists may recognise the closely related observance as Vu Lan or Vu Lan Báo Hiếu .

Yet what exactly is Buddhist about the Hungry Ghost Festival? Where does culture end and the Dhamma begin?

The answer is more interesting than simply classifying the festival as either “religious” or “cultural”. Over many centuries, Buddhist teachings about gratitude, generosity, kamma and the sharing of merit became intertwined with older and evolving East Asian customs of remembering ancestors and the departed.

For Buddhists, the most important question is therefore not whether every Seventh-Month custom came directly from the Buddha’s time. It is whether our practice today helps cultivate wholesome qualities of mind.

Ullambana and the story of a disciple’s gratitude

In the East Asian Buddhist tradition, Ullambana is closely associated with the Yulanpen Sutra , commonly called the Ullambana Sutra . It tells the story of the Buddha’s great disciple Mahāmaudgalyāyana, also known as Mahā Moggallāna in Pāli and 目犍连 or 目连 in the Chinese tradition, seeking to help his deceased mother after discovering that she was experiencing an extremely painful state of rebirth.

Unable to relieve her suffering by his own abilities, he sought the Buddha’s guidance. The story teaches that wholesome actions and offerings made to the Sangha, together with the dedication of those merits, become a means of expressing compassion and filial gratitude. The narrative became one of the major Buddhist foundations of the Ullambana observance in East Asia.

This is why the Buddhist meaning of Ullambana is much deeper than simply being afraid of ghosts. At its heart is the recognition of a debt of gratitude: remembering those whose lives, care and sacrifices made our own lives possible.

Ullambana Offering Ceremony 2020 at Ti-Ratana Vihara, Klang.

K itigarbha: The Great Vow of Compassion

Another important figure associated with remembrance of the departed in East Asian Buddhism is Kṣitigarbha Bodhisattva , known in Chinese as Dizàng Púsà 地藏菩薩 .

Kṣitigarbha is not the central figure of the Ullambana Sūtra itself. The Ullambana narrative centres on the Buddha's disciple Maudgalyāyana and his attempt to help his deceased mother. Kṣitigarbha belongs to a related but distinct Buddhist tradition that became especially associated with compassion for deceased beings, unfortunate states of rebirth, the hell realms and filial gratitude.

Kṣitigarbha is especially renowned for his Great Vow , traditionally expressed in Chinese as: 地獄未空，誓不成佛；眾生度盡，方證菩提。 Until the hells are empty, I vow not to attain Buddhahood; only when all beings have been liberated will I realise Bodhi.

This famous formulation expresses Kṣitigarbha's extraordinary bodhisattva aspiration: rather than seeking liberation for himself alone, he vows to continue assisting suffering beings for as long as they remain trapped in painful states of existence. Dharma Drum Mountain describes this as the defining expression of Kṣitigarbha's compassionate Great Vow.

The Kṣitigarbha Bodhisattva Pūrvapraṇidhāna Sūtra (地藏菩薩本願經), commonly known as the Sutra of the Fundamental Vows of Kṣitigarbha Bodhisattva , develops this theme through accounts of Kṣitigarbha's previous lives. In one passage, he vows to spend immeasurable future aeons using skilful means to liberate suffering beings throughout the six realms, attaining Buddhahood himself only after they have been liberated.

Several narratives in the sūtra also connect this universal compassion with filial gratitude . Kṣitigarbha is depicted in previous lives undertaking meritorious actions out of concern for deceased mothers who had experienced painful rebirths. Concern for one's own parent thus becomes the starting point for something much larger: the bodhisattva aspiration to relieve the suffering of innumerable beings.

Over the development of medieval Chinese Buddhism, Kṣitigarbha became one of the most prominent bodhisattvas associated with the Buddhist afterlife, remembrance of the deceased and compassionate assistance to beings in states of suffering. Zhiru Ng's historical study traces how Kṣitigarbha's narratives, imagery and devotional significance developed in medieval China.

Ti-Ratana Cheras Mahayana 2021 Ullambana Ceremony

His relationship with Ullambana should therefore be understood as closely related in theme rather than identical in origin . The Maudgalyāyana story and Kṣitigarbha traditions arise from different Buddhist texts, but both emphasise filial gratitude, concern for departed parents, merit-making and compassion for beings undergoing suffering.

Within Ti-Ratana, rūpas of Kṣitigarbha can be found at several centres, including Ti-Ratana Lumbini Garden, Puchong; Ti-Ratana Cheras; and Ti-Ratana Heights, Seri Kembangan . Their presence reflects the wider East Asian Buddhist traditions practised alongside Theravāda and other Buddhist traditions within the Society.

Kṣitigarbha Bodhisattva at Ti-Ratana Lumbini Garden, Puchong in 2025

Kṣitigarbha Bodhisattva at Ti-Ratana Heights, Seri Kembangan in 2026

Petas, pretas and the Theravāda connection

The idea of beings existing in suffering states after death is also found throughout Buddhist traditions.

The Pāli term *peta* , corresponding to the Sanskrit *preta* , is commonly used for beings in a deprived spirit realm and is often translated in English as “hungry ghost”.

The *Tirokuṭṭa Sutta* of the Pāli Canon describes departed relatives and teaches the value of performing generosity and dedicating the resulting merit to them. The *Petavatthu* , another text of the *Khuddaka Nikāya*, contains similar accounts of beings in *peta* states benefiting when relatives perform meritorious deeds and share those merits with them.

This is closely related to the Theravāda practice of *pattidāna* , or sharing and dedicating merit.

Therefore, a Sinhalese or Burmese Theravāda Buddhist may not traditionally speak about a Chinese “Ghost Month”, while a Malaysian Chinese or Vietnamese Buddhist may recognise the Seventh Lunar Month immediately. Nevertheless, the Buddhist practices underlying the observance: *dāna*, remembrance of departed relatives, compassion and the sharing of merit , are familiar across traditions. That is particularly meaningful within the diverse Ti-Ratana Buddhist community. *Ullambana* is therefore neither simply “Chinese superstition” nor a ritual found in identical form throughout Buddhism. It represents a distinct East Asian Buddhist tradition built around themes that are much wider within Buddhism itself: gratitude towards parents, generosity to the Saṅgha, remembrance of the departed, compassion for beings in unfortunate states of rebirth, and the dedication or sharing of merit.

What Buddhism does (and does not) require us to believe

It is useful to distinguish Buddhist teachings from cultural tradition without disrespecting either.

For example, the familiar belief that the gates of the hells open during the Seventh Lunar Month and that spirits are temporarily released to roam among the living is deeply embedded in Chinese popular culture.

However, Buddhism does not require a Buddhist to believe that every deceased person returns to Earth during one particular month of the year. Likewise, burning paper money, paper houses, cars or other symbolic goods for the deceased is a cultural custom rather than a requirement of Buddhist practice.

Buddhist teachings instead direct attention towards *kamma* and intentional action . What follows us is not paper wealth but the consequences of our wholesome and unwholesome actions.

Nor should the sharing of merit be understood as purchasing a better rebirth for another being or somehow cancelling another person’s *kamma*.

We create wholesome *kamma* through generosity, ethical conduct, meditation and other skilful deeds. We may then dedicate or share that merit with departed beings. In traditional Buddhist

understanding, beings capable of receiving or rejoicing in that merit may benefit from it.

This shifts the emphasis from fear to compassion. Rather than asking, "How do we prevent ghosts from disturbing us?", the Buddhist question becomes: "What wholesome action can we perform for the welfare of ourselves and others?"

Filial gratitude is a living practice

Ullambana is also commonly understood as a festival of filial gratitude. Remembering one's parents or guardians does not begin only after they have passed away. The Dhamma repeatedly values gratitude towards those who have supported us. Accordingly, honouring departed parents or guardians while neglecting living parents or guardians would miss much of the point.

Ullambana can therefore remind us to express gratitude while people are still here: spend time with parents and grandparents, speak kindly, provide care when they need it and reconcile conflicts where possible.

For those whose loved ones have already passed away, remembrance need not remain only as grief. We can transform remembrance into generosity. We may offer food to the Sangha, support a charitable cause, help someone in need, keep the precepts, meditate, chant, practise mettā or perform another wholesome action and dedicate that goodness to departed relatives. In this way, memory becomes practice.

One Buddhist community, many cultural traditions

Ti-Ratana Buddhist Society serves a particularly diverse Malaysian Buddhist community.

Some devotees come from Malaysian Chinese traditions in which Qing Ming, Ullambana and the lunar calendar form a familiar part of family life. Vietnamese Buddhists may recognise the same season through the tradition of Vu Lan. Sinhalese and Burmese Buddhists may approach remembrance of the departed through Theravāda teachings concerning petas, dāna and the sharing of merits.

These traditions do not have to be made artificially identical. Their languages, customs and liturgies can be different while pointing towards shared Buddhist values: generosity, gratitude, loving-kindness, compassion, mindfulness of kamma and the wish that suffering beings may be free from suffering.

Ti-Ratana itself describes Ullambana Pattidāna as part of its annual practice of sharing merits with the departed and petas, alongside other Buddhist observances throughout the year. This is one reason cultural Buddhist observances continue to have a meaningful place in modern Buddhism. Culture can become a doorway into the Dhamma. The Buddha historically taught the Dhamma in whatever language was understood by the local community, using skilful means even in communication.

A fruit offering may become an act of dāna. Remembering an ancestor may become contemplation of impermanence. Chanting for a deceased family member may awaken compassion. A familiar

family festival may encourage somebody to enter a Buddhist temple and hear the Dhamma for the first time. What matters is the understanding we bring to the practice.

Ullambana 2025 offering Preparations at Ti-Ratana Lumbini Garden, Puchong.

Ullambana 2025 ceremony at Ti-Ratana Lumbini Garden, Puchong, led by Ven Datuk Dr. K Sri Dhammaratana Nayaka Maha Thero, Founder & Advisor of Ti-Ratana Buddhist Society and Ti-Ratana Welfare Society, Buddhist Chief High Priest of Malaysia on 7th September 2025.

Ullambana 2026 — archive

Ullambana 2026 In 2026, the Seventh Lunar Month begins on Thursday, 13 August . The traditional fifteenth day, associated with Ullambana and Zhongyuan observances, falls on Thursday, 27 August 2026 . The Seventh Lunar Month concludes on 10 September , before the Eighth Lunar Month begins on 11 September.

These are the specific schedules and timings for Ullambana 2026 with all the active Ti-Ratana Buddhist Society branches, updated as of 10th August 2026. Schedules that list "TBC" will be updated as soon as relevant information is provided by the branch.

Ti-Ratana Buddhist Society Branch, Location & Website

Ullambana 2026 Schedule

Ti-Ratana Bangsar Level G @ Wisma Ti-Ratana

17, Lorong Maarof

59000 Bangsar

Federal Territory of Kuala Lumpur bangsar.ti-ratana.org

23 August 2026, 10:00am - 1:30pm

Ti-Ratana Lumbini Garden

36 & 38, Jalan Puteri 4/2,

Bandar Puteri, 47100 Puchong

Selangor Darul Ehsan puchong.ti-ratana.org

29 August, 8:00 - 10:00pm; 30 August, 10:00am - 12:00pm & 8:00 - 10:00pm

Ti-Ratana Vihara Lot 57313, Persiaran Aman Perdana 2

Aman Perdana, 41050, Klang

Selangor Darul Ehsan klang.ti-ratana.org

Throughout the Seventh Lunar Month (programme/details TBC)

Ti-Ratana Sukha Dhamma School @ Ti-Ratana Tmn Bukit Anggerik Lot 6711, Jalan 5/154

Taman Bukit Anggerik, 56000 Cheras

Federal Territory of Kuala Lumpur

cheras.ti-ratana.org

TBC

Ti-Ratana Heights Lot 8604, Jalan Taming 2, Kaw Perusahaan Taman Taming Jaya, 43300 Seri Kembangan, Selangor heights.ti-ratana.org

5 to 6 September 2026: Ti-Ratana Buddhist Society and Malaysian Buddhist Meditation collaboration and special Ullambana Festival Celebration with meditation retreat

13 September 2026: Ti-Ratana Heights Ullambana Puja 2026

Ti-Ratana Penchala

21, Jalan Penchala,

46000, Petaling Jaya

Selangor Darul Ehsan

pj.ti-ratana.org

No Ullambana programme presently announced

Ti-Ratana Bentong, Pahang Lot 26103, Batu 7,

Jalan Kuala Lumpur Lama (Fed. Rt. 68) 28700 Bentong, Pahang Darul Makmur
bentong.ti-ratana.org

Centre currently under construction, no programme

References

Berkwitz, S. C. (2003). History and gratitude in Theravāda Buddhism. *Journal of the American Academy of Religion*, 71 (3), 579–604. doi:10.1093/jaarel/lfg078.

Ch'en, K. K. S. (1968). Filial piety in Chinese Buddhism. *Harvard Journal of Asiatic Studies*, 28 , 81–97. doi:10.2307/2718595.

Heise, I. (2012). For Buddhas, families and ghosts: The transformation of the Ghost Festival into a Dharma Assembly in southeast China. In P. Williams & P. Ladwig (Eds.), *Buddhist funeral cultures of Southeast Asia and China* (pp. 217–237). Cambridge University Press. doi:10.1017/CBO9780511782251.011.

Holt, J. C. (1981). Assisting the dead by venerating the living: Merit transfer in the early Buddhist tradition. *Numen*, 28 (1), 1–28.

Ladwig, P. (2012). Feeding the dead: Ghosts, materiality and merit in a Lao Buddhist festival for the deceased. In P. Williams & P. Ladwig (Eds.), *Buddhist funeral cultures of Southeast Asia and China*

(pp. 119–141). Cambridge University Press. doi:10.1017/CBO9780511782251.007.

Mair, V. H. (1986–1987). Notes on the Maudgalyāyana legend in East Asia. *Monumenta Serica*, 37, 83–93. Ng, Z. (2007). The making of a savior bodhisattva: Dizang in medieval China. University of Hawai'i Press.

Pemarathana, S. (2013). Evolution of the Theravada Buddhist idea of 'merit-transference' to the dead, and its role in Sri Lankan Buddhist culture. *Buddhist Studies Review*, 30 (1), 89–112. doi:10.1558/bsrv.v30i1.89.

Schopen, G. (1984). Filial piety and the monk in the practice of Indian Buddhism: A question of 'Sinicization' viewed from the other side. *T'oung Pao*, 70 (1–3), 110–126. doi:10.1163/156853284X00044.

Teiser, S. F. (1988). The ghost festival in medieval China. Princeton University Press. Xing's later scholarship explicitly identifies Teiser's work as the detailed study of Buddhist ancestor observance and the Chinese Ghost Festival.

Truitt, A. (2015). Not a day but a Vu Lan season: Celebrating filial piety in the Vietnamese diaspora. *Journal of Asian American Studies*, 18 (3), 289–311. doi:10.1353/jaas.2015.0025.

Xing, G. (2016). The teaching and practice of filial piety in Buddhism. *Journal of Law and Religion*, 31 (2), 212–226. doi:10.1017/jlr.2016.20.

Bhikkhu Sujato. (Trans.). (n.d.). Tirokuṭṭa Sutta (Kp 7): Outside the walls. SuttaCentral. The discourse explicitly concerns departed relatives and the sharing of merit.

Hong Kong Observatory. (2026). Gregorian–Lunar Calendar Conversion Table of 2026 (Bing-wu year of the Horse) <https://jadealmanac.com/chinese-calendar-converter>

Bahasa Malaysia

Introduction

Ullambana, Perayaan Hantu Lapar dan Dhamma: Mengenang Mereka yang Telah Meninggal dengan Rasa Terima Kasih dan Belas Kasihan dalam Tradisi Buddha Malaysia

Ditulis oleh Rain Lee Lin Jun

Setiap tahun sepanjang Bulan Ketujuh dalam kalendar lunar, ramai penganut Buddha di seluruh Malaysia berkumpul untuk mengenang ibu bapa, datuk nenek, saudara-mara, sahabat dan makhluk lain yang telah meninggal dunia melalui bacaan paritta dan puja, persembahan, amalan kemurahan hati serta pelimpahan dan perkongsian jasa kebajikan.

Dalam kalangan masyarakat Cina Malaysia, termasuk ramai keluarga Baba Nyonya, tempoh ini lazimnya dikenali sebagai Perayaan Hantu Lapar, Zhōngyuán Jié 中元节, atau Yúlánpén Jié 盂兰盆节. Penganut Buddha Vietnam pula mungkin lebih mengenalinya melalui perayaan yang berkait rapat, iaitu Vu Lan atau Vu Lan Báo Hiếu.

Namun, apakah sebenarnya unsur Buddha dalam Perayaan Hantu Lapar? Di manakah berakhirnya budaya, dan bermulanya Dhamma?

Jawapannya lebih menarik daripada sekadar mengelaskan perayaan ini sebagai sama ada “agama” atau “budaya”. Sepanjang berabad-abad, ajaran Buddha mengenai mengenang budi, kemurahan hati, kamma dan pelimpahan jasa kebajikan telah bertemu dan berkembang bersama adat Asia Timur yang lebih lama dalam memperingati nenek moyang dan mereka yang telah meninggal dunia.

Bagi penganut Buddha, soalan yang paling penting bukanlah sama ada setiap adat Bulan Ketujuh berasal secara langsung dari zaman Buddha. Yang lebih penting ialah sama ada amalan kita pada hari ini membantu kita memupuk sifat-sifat batin yang baik dan bermanfaat.

Ullambana and the story of a disciple's gratitude

Ullambana dan kisah seorang siswa yang mengenang budi

Dalam tradisi Buddha Asia Timur, Ullambana berkait rapat dengan Yulanpen Sutra, yang lazim dikenali sebagai Ullambana Sutra.

Sutra ini menceritakan kisah siswa agung Buddha, Mahāmaudgalyāyana, yang juga dikenali sebagai Mahā Moggallāna dalam bahasa Pāli dan 目犍连 atau 目连 dalam tradisi Cina. Beliau berusaha membantu ibunya yang telah meninggal dunia setelah mendapati bahawa ibunya sedang mengalami suatu keadaan kelahiran semula yang amat menyeksakan.

Apabila beliau tidak mampu meringankan penderitaan ibunya dengan keupayaannya sendiri, beliau memohon bimbingan Buddha. Kisah ini mengajar bahawa perbuatan baik serta persembahan kepada Saṅgha, bersama dengan pelimpahan jasa daripada perbuatan tersebut, dapat menjadi cara untuk menyatakan belas kasihan serta bakti dan mengenang budi terhadap ibu bapa.

Kisah ini kemudiannya menjadi salah satu asas utama tradisi Buddha dalam perayaan Ullambana di Asia Timur.

Inilah sebabnya makna Ullambana dalam agama Buddha jauh lebih mendalam daripada sekadar rasa takut terhadap hantu.

Pada asasnya, ia ialah tentang mengenang budi — mengingati mereka yang melalui kehidupan, penjagaan, kasih sayang dan pengorbanan mereka telah memungkinkan kehidupan kita sendiri.

Upacara Persembahan Ullambana 2020 di Ti-Ratana Vihara, Klang.

Kṣitigarbha: The Great Vow of Compassion

Kṣitigarbha: Ikrar Agung Belas Kasihan

Seorang lagi tokoh penting yang berkait dengan amalan memperingati mereka yang telah meninggal dunia dalam agama Buddha Asia Timur ialah Kṣitigarbha Bodhisattva, yang dikenali dalam bahasa Cina sebagai Dìzàng Púsà 地藏菩薩.

Kṣitigarbha bukanlah tokoh utama dalam Ullambana Sūtra itu sendiri. Kisah Ullambana berpusat pada siswa Buddha, Maudgalyāyana, dan usahanya untuk membantu ibunya yang telah meninggal dunia.

Tradisi Kṣitigarbha adalah berkaitan tetapi berbeza. Beliau menjadi sangat erat dikaitkan dengan belas kasihan terhadap makhluk yang telah meninggal dunia, keadaan kelahiran semula yang menderita, alam neraka serta bakti dan mengenang budi terhadap ibu bapa.

Kṣitigarbha amat terkenal dengan Ikrar Agungnya, yang secara tradisional dinyatakan dalam bahasa Cina sebagai:

地狱未空，誓不成佛；众生度尽，方证菩提。

Selagi alam neraka belum kosong, aku berikrar tidak akan mencapai Kebuddhaan; apabila semua makhluk telah dibebaskan, barulah aku merealisasikan Bodhi.

Ungkapan yang terkenal ini melambangkan aspirasi bodhisattva Kṣitigarbha yang luar biasa. Daripada mengejar pembebasan untuk dirinya sahaja, beliau berikrar untuk terus membantu makhluk yang menderita selagi masih terdapat makhluk yang terperangkap dalam keadaan kewujudan yang penuh penderitaan.

The Kṣitigarbha Bodhisattva Pūrvapraṇidhāna Sūtra (地藏菩萨本愿经), yang lazim dikenali sebagai Sutra of the Fundamental Vows of Kṣitigarbha Bodhisattva, mengembangkan tema ini melalui kisah-kisah kehidupan Kṣitigarbha yang terdahulu.

Dalam salah satu bahagian sutra tersebut, beliau berikrar untuk menggunakan pelbagai cara yang bijaksana selama masa yang tidak terhitung untuk membebaskan makhluk yang menderita dalam enam alam kewujudan, dan hanya mencapai Kebuddhaan setelah mereka dibebaskan.

Beberapa kisah dalam sutra ini turut menghubungkan belas kasihan sejagat tersebut dengan bakti dan mengenang budi terhadap ibu bapa.

Dalam kehidupan-kehidupan terdahulunya, Kṣitigarbha digambarkan melakukan pelbagai perbuatan berjasa kerana keprihatinannya terhadap ibu yang telah meninggal dunia dan mengalami kelahiran semula yang menderita.

Keprihatinan terhadap ibu sendiri dengan itu menjadi titik permulaan kepada sesuatu yang jauh lebih luas: aspirasi seorang bodhisattva untuk meringankan penderitaan makhluk yang tidak terkira banyaknya.

Sepanjang perkembangan agama Buddha di China pada zaman pertengahan, Kṣitigarbha menjadi salah seorang bodhisattva yang paling penting dalam tradisi berkaitan alam selepas kematian, memperingati mereka yang telah meninggal dunia dan membantu makhluk yang berada dalam keadaan penderitaan.

Kajian sejarah oleh Zhiru Ng menelusuri bagaimana kisah, imej dan kepentingan devosi terhadap Kṣitigarbha berkembang dalam agama Buddha China pada zaman pertengahan.

Upacara Ullambana Mahayana 2021 di Ti-Ratana Cheras.

Hubungan Kṣitigarbha dengan Ullambana oleh itu harus difahami sebagai sangat berkait dari segi tema, tetapi tidak sama dari segi asal-usulnya.

Kisah Maudgalyāyana dan tradisi Kṣitigarbha berasal daripada teks Buddha yang berbeza, tetapi kedua-duanya menekankan bakti dan mengenang budi terhadap ibu bapa, keprihatinan terhadap ibu bapa yang telah meninggal dunia, amalan kebajikan serta belas kasihan terhadap makhluk yang mengalami penderitaan.

Di Ti-Ratana, rupa Kṣitigarbha boleh ditemui di beberapa pusat, termasuk Ti-Ratana Lumbini Garden, Puchong; Ti-Ratana Cheras; dan Ti-Ratana Heights, Seri Kembangan.

Kehadiran rupa-rupa ini mencerminkan tradisi Buddha Asia Timur yang diamalkan bersama tradisi Theravāda dan tradisi Buddha lain dalam komuniti Ti-Ratana.

Kṣitigarbha Bodhisattva di Ti-Ratana Lumbini Garden, Puchong pada tahun 2025.

Kṣitigarbha Bodhisattva di Ti-Ratana Heights, Seri Kembangan pada tahun 2026.

Petas, pretas and the Theravāda connection

Peta, preta dan kaitannya dengan Theravāda

Konsep makhluk yang berada dalam keadaan penderitaan selepas kematian turut ditemui dalam pelbagai tradisi Buddha.

Istilah Pāli peta, yang bersamaan dengan istilah Sanskrit preta, lazimnya merujuk kepada makhluk dalam suatu alam kewujudan yang serba kekurangan dan menderita, dan sering diterjemahkan dalam bahasa Inggeris sebagai "hungry ghost".

Tirokuṭṭa Sutta dalam Kanon Pāli membicarakan saudara-mara yang telah meninggal dunia dan menerangkan nilai amalan kemurahan hati serta pelimpahan jasa kebajikan kepada mereka.

Petavatthu, satu lagi teks dalam Khuddaka Nikāya, mengandungi kisah-kisah serupa mengenai makhluk dalam keadaan peta yang boleh mendapat manfaat apabila saudara-mara mereka melakukan perbuatan berjasa dan berkongsi jasa tersebut.

Hal ini berkait rapat dengan amalan Theravāda yang dikenali sebagai pattidāna, iaitu berkongsi atau melimpahkan jasa kebajikan.

Oleh itu, seseorang penganut Buddha Theravāda berketurunan Sinhala atau Burma mungkin tidak secara tradisional menggunakan istilah “Bulan Hantu” seperti dalam masyarakat Cina, manakala masyarakat Cina Malaysia atau penganut Buddha Vietnam mungkin terus mengenali Bulan Ketujuh dalam kalendar lunar.

Namun demikian, amalan Buddha yang menjadi asas kepada perayaan ini — dāna, mengenang saudara-mara yang telah meninggal dunia, belas kasihan dan pelimpahan jasa kebajikan — adalah perkara yang dikenali dalam pelbagai tradisi Buddha.

Hal ini amat bermakna dalam komuniti Buddha Ti-Ratana yang begitu pelbagai.

Ullambana oleh itu bukan sekadar “kepercayaan karut Cina”, dan bukan juga suatu upacara yang diamalkan dalam bentuk yang sama di seluruh dunia Buddha.

Sebaliknya, ia merupakan satu tradisi Buddha Asia Timur yang tersendiri dan berasaskan tema-tema yang jauh lebih luas dalam agama Buddha: mengenang budi kepada ibu bapa, kemurahan hati kepada Saṅgha, memperingati mereka yang telah meninggal dunia, belas kasihan terhadap makhluk yang mengalami kelahiran semula yang tidak baik, serta pelimpahan atau perkongsian jasa kebajikan.

What Buddhism does (and does not) require us to believe

Apa yang perlu — dan tidak perlu — dipercayai oleh seorang penganut Buddha

Adalah berguna untuk membezakan ajaran Buddha daripada tradisi budaya tanpa merendahkan mana-mana pihak.

Sebagai contoh, kepercayaan bahawa pintu-pintu alam neraka dibuka sepanjang Bulan Ketujuh dan bahawa roh atau makhluk yang telah meninggal dunia dibenarkan berkeliaran sementara dalam dunia manusia sangat tertanam dalam sebahagian tradisi masyarakat Cina.

Namun, agama Buddha tidak mewajibkan seseorang penganut Buddha mempercayai bahawa setiap orang yang telah meninggal dunia akan kembali ke dunia manusia dalam satu bulan tertentu setiap tahun.

Begitu juga, membakar wang kertas sembahyang, rumah kertas, kereta kertas atau barangan simbolik yang lain untuk mereka yang telah meninggal dunia ialah suatu adat budaya dan bukannya kewajipan dalam amalan Buddha.

Ajaran Buddha sebaliknya mengarahkan perhatian kita kepada kamma dan tindakan yang disengajakan.

Apa yang mengikuti kita bukanlah kekayaan dalam bentuk kertas, tetapi akibat daripada perbuatan baik dan tidak baik yang kita lakukan.

Pelimpahan jasa juga tidak harus difahami sebagai suatu cara “membeli” kelahiran semula yang lebih baik untuk orang lain atau menghapuskan kamma seseorang.

Kita menghasilkan kamma yang baik melalui kemurahan hati, kehidupan beretika, meditasi dan pelbagai perbuatan baik yang lain. Kemudian, kita boleh melimpahkan atau berkongsi jasa daripada amalan tersebut dengan makhluk yang telah meninggal dunia.

Menurut pemahaman tradisi Buddha, makhluk yang berada dalam keadaan yang membolehkan mereka menerima atau turut bergembira atas jasa tersebut boleh memperoleh manfaat daripadanya.

Dengan itu, tumpuan berubah daripada ketakutan kepada belas kasihan.

Daripada bertanya, “Bagaimanakah kita menghalang hantu daripada mengganggu kita?”, soalan yang lebih bersesuaian dengan Dhamma ialah:

“Apakah perbuatan baik yang boleh kita lakukan demi kesejahteraan diri sendiri dan makhluk lain?”

Filial gratitude is a living practice

Mengenang budi adalah amalan sepanjang hayat

Ullambana juga lazim difahami sebagai suatu perayaan untuk menyatakan bakti dan mengenang budi terhadap ibu bapa.

Mengingati ibu bapa atau penjaga kita tidak seharusnya bermula hanya setelah mereka meninggal dunia.

Dhamma berulang kali menekankan nilai mengenang budi terhadap mereka yang telah menjaga dan menyokong kita.

Oleh itu, menghormati ibu bapa atau penjaga selepas mereka meninggal dunia sambil mengabaikan mereka ketika masih hidup akan terlepas sebahagian besar daripada maksud sebenar amalan ini.

Ullambana boleh mengingatkan kita supaya menyatakan rasa terima kasih sementara orang yang kita kasihi masih bersama kita: meluangkan masa bersama ibu bapa dan datuk nenek, bercakap dengan baik, menjaga mereka ketika diperlukan dan, jika keadaan mengizinkan, menyelesaikan perselisihan yang masih belum selesai.

Bagi mereka yang orang tersayang telah meninggal dunia, kenangan tidak perlu kekal sebagai kesedihan semata-mata.

Kita boleh mengubah kenangan menjadi kemurahan hati.

Kita boleh mempersembahkan makanan kepada Saṅgha, menyokong usaha kebajikan, membantu seseorang yang memerlukan, menjaga sīla, bermeditasi, membaca paritta atau puja, mengamalkan mettā atau melakukan apa-apa perbuatan baik yang lain, lalu melimpahkan jasa tersebut kepada saudara-mara yang telah meninggal dunia.

Dengan cara ini, kenangan menjadi amalan Dhamma.

One Buddhist community, many cultural traditions

Satu komuniti Buddha, pelbagai tradisi budaya

Ti-Ratana Buddhist Society berkhidmat kepada sebuah komuniti Buddha Malaysia yang amat pelbagai.

Sebahagian penganut datang daripada tradisi Cina Malaysia, di mana Qing Ming, Ullambana dan kalendar lunar merupakan sebahagian daripada kehidupan keluarga yang sudah biasa.

Penganut Buddha Vietnam pula mungkin mengenali musim yang sama melalui tradisi Vu Lan.

Penganut Buddha Sinhala dan Burma pula mungkin mendekati amalan memperingati mereka yang telah meninggal dunia melalui ajaran Theravāda mengenai peta, dāna dan pelimpahan jasa kebajikan.

Tradisi-tradisi ini tidak perlu dipaksa menjadi sama.

Bahasa, adat dan liturgi masing-masing mungkin berbeza, namun semuanya boleh mengarah kepada nilai Buddha yang dikongsi bersama: kemurahan hati, mengenang budi, mettā, belas kasihan, kesedaran terhadap kamma dan hasrat agar makhluk yang menderita bebas daripada penderitaan.

Ti-Ratana sendiri menerangkan Ullambana Pattidāna sebagai sebahagian daripada amalan tahunan untuk berkongsi jasa dengan mereka yang telah meninggal dunia dan makhluk peta, bersama dengan perayaan Buddha yang lain sepanjang tahun.

Inilah antara sebab mengapa amalan Buddha yang terbentuk bersama budaya masih mempunyai tempat yang bermakna dalam agama Buddha moden.

Budaya boleh menjadi pintu masuk kepada Dhamma.

Persembahan buah-buahan boleh menjadi suatu amalan dāna.

Mengenang nenek moyang boleh menjadi perenungan terhadap ketidakkekalan.

Bacaan puja untuk ahli keluarga yang telah meninggal dunia boleh membangkitkan belas kasihan.

Perayaan keluarga yang sudah dikenali sejak kecil mungkin mendorong seseorang memasuki sebuah pusat Buddha dan mendengar Dhamma untuk kali pertama.

Dalam sejarah, Buddha sendiri mengajar Dhamma menggunakan bahasa yang dapat difahami oleh masyarakat setempat, dengan menggunakan cara yang sesuai dan bijaksana dalam komunikasi.

Yang penting ialah pemahaman yang kita bawa ke dalam sesuatu amalan.

Persiapan persembahan Ullambana 2025 di Ti-Ratana Lumbini Garden, Puchong.

Upacara Ullambana 2025 di Ti-Ratana Lumbini Garden, Puchong, dipimpin oleh Ven. Datuk Dr. K. Sri Dhammaratana Nayaka Maha Thero, Pengasas dan Penasihat Ti-Ratana Buddhist Society dan

Ti-Ratana Welfare Society serta Ketua Tertinggi Sami Buddha Malaysia, pada 7 September 2025.

Ullambana 2026 — archive

Ullambana 2026

Pada tahun 2026, Bulan Ketujuh dalam kalendar lunar bermula pada Khamis, 13 Ogos.

Hari kelima belas yang secara tradisional dikaitkan dengan Ullambana dan perayaan Zhongyuan jatuh pada Khamis, 27 Ogos 2026.

Bulan Ketujuh berakhir pada 10 September, sebelum Bulan Kelapan bermula pada 11 September.

Berikut ialah jadual dan waktu khusus bagi Ullambana 2026 untuk semua cawangan aktif Ti-Ratana Buddhist Society, dikemas kini setakat 10 Ogos 2026.

Jadual yang ditandakan "Akan Disahkan" akan dikemas kini sebaik sahaja maklumat berkaitan diterima daripada cawangan masing-masing.

Cawangan Ti-Ratana

Jadual Ullambana 2026

Ti-Ratana Bangsar — Level G, Wisma Ti-Ratana, 17 Lorong Maarof, 59000 Bangsar, Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur

23 Ogos 2026, 10.00 pagi – 1.30 petang

Ti-Ratana Lumbini Garden, Puchong — 36 & 38, Jalan Puteri 4/2, Bandar Puteri, 47100 Puchong, Selangor Darul Ehsan

29 Ogos, 8.00 – 10.00 malam; 30 Ogos, 10.00 pagi – 12.00 tengah hari & 8.00 – 10.00 malam

Ti-Ratana Vihara, Klang — Lot 57313, Persiaran Aman Perdana 2, Aman Perdana, 41050 Klang, Selangor Darul Ehsan

Sepanjang Bulan Ketujuh dalam kalendar lunar — program dan butiran akan disahkan

Ti-Ratana Sukha Dhamma School @ Ti-Ratana Taman Bukit Anggerik, Cheras — Lot 6711, Jalan 5/154, Taman Bukit Anggerik, 56000 Cheras, Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur

Akan disahkan

Ti-Ratana Heights, Seri Kembangan — Lot 8604, Jalan Taming 2, Kawasan Perusahaan Taman Taming Jaya, 43300 Seri Kembangan, Selangor

5–6 September 2026: kerjasama Ti-Ratana Buddhist Society dan Malaysian Buddhist Meditation serta sambutan khas Perayaan Ullambana

Ti-Ratana Penchala, Petaling Jaya — 21, Jalan Penchala, 46000 Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan

Tiada program Ullambana diumumkan buat masa ini

Ti-Ratana Bentong, Pahang — Lot 26103, Batu 7, Jalan Kuala Lumpur Lama (Laluan Persekutuan 68), 28700 Bentong, Pahang Darul Makmur

Pusat masih dalam pembinaan; tiada program

References

Berkwitz, S. C. (2003). History and gratitude in Theravāda Buddhism. *Journal of the American Academy of Religion*, 71(3), 579–604. doi:10.1093/jaarel/lfg078.

Ch'en, K. K. S. (1968). Filial piety in Chinese Buddhism. *Harvard Journal of Asiatic Studies*, 28, 81–97. doi:10.2307/2718595.

Heise, I. (2012). For Buddhas, families and ghosts: The transformation of the Ghost Festival into a Dharma Assembly in southeast China. In P. Williams & P. Ladwig (Eds.), *Buddhist funeral cultures of Southeast Asia and China* (pp. 217–237). Cambridge University Press. doi:10.1017/CBO9780511782251.011.

Holt, J. C. (1981). Assisting the dead by venerating the living: Merit transfer in the early Buddhist tradition. *Numen*, 28(1), 1–28.

Ladwig, P. (2012). Feeding the dead: Ghosts, materiality and merit in a Lao Buddhist festival for the deceased. In P. Williams & P. Ladwig (Eds.), *Buddhist funeral cultures of Southeast Asia and China* (pp. 119–141). Cambridge University Press. doi:10.1017/CBO9780511782251.007.

Mair, V. H. (1986–1987). Notes on the Maudgalyāyana legend in East Asia. *Monumenta Serica*, 37, 83–93.

Ng, Z. (2007). *The making of a savior bodhisattva: Dizang in medieval China*. University of Hawai'i Press.

Pemarathana, S. (2013). Evolution of the Theravada Buddhist idea of 'merit-transference' to the dead, and its role in Sri Lankan Buddhist culture. *Buddhist Studies Review*, 30(1), 89–112. doi:10.1558/bsrv.v30i1.89.

Schopen, G. (1984). Filial piety and the monk in the practice of Indian Buddhism: A question of 'Sinicization' viewed from the other side. *T'oung Pao*, 70(1–3), 110–126. doi:10.1163/156853284X00044.

Teiser, S. F. (1988). *The ghost festival in medieval China*. Princeton University Press.

Truitt, A. (2015). Not a day but a Vu Lan season: Celebrating filial piety in the Vietnamese diaspora. *Journal of Asian American Studies*, 18(3), 289–311. doi:10.1353/jaas.2015.0025.

Xing, G. (2016). The teaching and practice of filial piety in Buddhism. *Journal of Law and Religion*, 31(2), 212–226. doi:10.1017/jlr.2016.20.

Bhikkhu Sujato. (Trans.). (n.d.). *Tirokuṭṭa Sutta (Kp 7): Outside the walls*. SuttaCentral.

Hong Kong Observatory. (2026). *Gregorian–Lunar Calendar Conversion Table of 2026 (Bing-wu year of the Horse)*.

Introduction

盂兰盆节、中元节与佛法：以感恩与慈悲追思往生者——从马来西亚佛教的视角

作者：Rain Lee Lin Jun

每逢农历七月，马来西亚各地许多佛教徒都会通过诵经、供养、布施、行善以及回向功德，追思已经往生的父母、祖父母、亲属、朋友及其他众生。

在马来西亚华人社会，包括许多峇峇娘惹家庭，这段时期通常被称为中元节、盂兰盆节，英语也常称为 Hungry Ghost Festival（饿鬼节）。越南佛教徒则可能更熟悉与之密切相关的 Vu Lan 或 Vu Lan Báo Hiếu（盂兰报孝）。

那么，所谓“鬼节”之中，究竟有哪些是真正属于佛教的内容？

文化在哪里结束，佛法又从哪里开始？

答案其实比单纯把它归类为“宗教”或“文化”更加复杂，也更加有趣。

数百年来，佛教关于知恩报恩、布施、业（kamma）以及功德回向的教导，与东亚原有并不断发展的祭祖及追思亡者传统相互交织。

因此，对佛教徒而言，最重要的问题并不是农历七月的每一种习俗是否都直接源自佛陀时代。

更重要的是：

我们今天所进行的这些实践，是否能够帮助我们培养善良、清净而有益的心？

Ullambana and the story of a disciple's gratitude

盂兰盆与一位弟子的报恩之心

在东亚佛教传统中，盂兰盆与《盂兰盆经》有着密切关系。

经中讲述佛陀的大弟子摩诃目犍连（Mahāmaudgalyāyana）的故事。他在巴利文传统中称为 Mahā Moggallāna，汉传佛教中一般称为目犍连或目连。

目犍连发现自己已经往生的母亲正经历极为痛苦的生命状态，于是希望设法帮助她。

然而，即使凭借自身的神通，他也无法独自解除母亲的苦，因此前往请示佛陀。

这个故事说明，通过行善、供养僧团（Saṅgha），并将所修善业与功德回向给亡者，可以成为表达慈悲、孝亲与报恩的一种方式。

后来，这一故事也成为东亚佛教盂兰盆传统的重要佛教依据之一。

因此，从佛法的角度来看，盂兰盆的意义远远不只是“害怕鬼”。

其核心之一，是认识到我们对他人的一份恩情与感恩：

纪念那些曾经以生命、照顾、爱护和牺牲成就了今日我们的长辈与亲人。

2020年 Ti-Ratana Vihara Klang 盂兰盆供养法会。

Kṣitigarbha: The Great Vow of Compassion

地藏菩萨：慈悲的大愿

在东亚佛教有关追思亡者的传统中，另一位非常重要的菩萨便是地藏菩萨（Kṣitigarbha Bodhisattva）。

地藏菩萨并不是《盂兰盆经》的主角。

盂兰盆故事的核心人物是佛陀的弟子目犍连，以及他试图帮助已故母亲的经历。

地藏菩萨则属于一个彼此相关、但并不相同的佛教传统。他后来尤其与救济亡者、恶趣、痛苦的投生状态、地狱以及孝亲报恩等主题密切联系。

地藏菩萨尤其以他的大愿闻名，传统上常以以下偈语概括：

地狱未空，誓不成佛；众生度尽，方证菩提。

这句广为流传的话表达了地藏菩萨极为宏大的菩萨愿。

他并非只追求自身的解脱，而是发愿：只要仍有众生困于痛苦的生命状态之中，便继续救度与帮助他们。

《地藏菩萨本愿经》（Kṣitigarbha Bodhisattva Pūrvapraṇidhāna Sūtra）通过地藏菩萨过去世的故事，进一步展开了这一主题。

经中曾记述，地藏菩萨发愿，在不可计量的未来岁月中，以种种善巧方便救度六道中受苦的众生，并在众生得到救度之后才成就佛道。

经中的多个故事也把这种普遍的慈悲与孝亲报恩紧密联系起来。

在过去世中，地藏菩萨曾以孝女的身份，为已经往生并经历苦难投生的母亲修习善行与功德。

于是，对自己母亲的关怀逐渐扩展成更加广大的菩萨愿：

不仅希望解除自己亲人的痛苦，更愿解除无量众生的痛苦。

随着中古时期中国佛教的发展，地藏菩萨逐渐成为与佛教的死后世界、追思亡者以及救助处于痛苦状态的众生最密切相关的菩萨之一。

学者 Zhiru Ng 的历史研究详细探讨了地藏菩萨的故事、形象以及相关信仰与修持如何在中古中国佛教中逐步发展。

Ti-Ratana Cheras 2021年汉传佛教盂兰盆法会。

因此，地藏菩萨与盂兰盆之间的关系，应理解为主题上密切相关，而不是具有完全相同的历史起源。

目犍连的故事与地藏菩萨传统源自不同的佛教经典，但是两者都强调孝亲报恩、关怀亡故父母、修善积德，以及对受苦众生的慈悲。

在 Ti-Ratana 的多个佛教中心，也供奉有地藏菩萨圣像，包括 Ti-Ratana Lumbini Garden Puchong、Ti-Ratana Cheras，以及 Ti-Ratana Heights, Seri Kembangan。

这些圣像也反映出 Ti-Ratana 多元佛教社群之中，东亚佛教传统与 Theravāda 上座部佛教及其他佛教传统并存的特色。

2025年 Ti-Ratana Lumbini Garden, Puchong 的地藏菩萨圣像。

2026年 Ti-Ratana Heights, Seri Kembangan 的地藏菩萨圣像。

Petas, pretas and the Theravāda connection

Peta、Preta 与上座部佛教的联系

佛教各传统中，同样存在众生在死后经历痛苦生命状态的观念。

巴利文 peta 与梵文 preta 相对应，一般指处于匮乏和痛苦生命状态中的众生，英语经常译为 “hungry ghost”，中文通常译作饿鬼。

巴利三藏中的《Tirokuṭṭa Sutta》提到已经往生的亲属，并说明以布施等善行修积功德、再将功德回向给他们的意义。

《Petavatthu（饿鬼事）》是《小部》（Khuddaka Nikāya）中的另一部经典，其中同样记载了处于 peta 状态的众生，在亲属行善并回向功德之后获得利益的故事。

这与上座部佛教中的 pattidāna 实践密切相关，即分享、回向功德。

因此，斯里兰卡或缅甸上座部佛教徒未必传统上会使用华人所谓的“鬼月”概念；而马来西亚华人或越南佛教徒，则可能一听到农历七月便立即明白其文化意义。

不过，其背后的一些佛教实践——布施（dāna）、追思亡者、慈悲以及功德回向——在不同佛教传统中都不陌生。

这一点对于文化和佛教传统都十分多元的 Ti-Ratana 社群尤其具有意义。

因此，盂兰盆既不能简单地被归类为“华人迷信”，也不是一种在所有佛教传统中都以完全相同形式存在的仪式。

它是一个具有自身历史发展的东亚佛教传统，同时围绕着许多在整个佛教中都更加普遍的价值：

对父母的感恩、供养僧团、追思亡者、慈悲对待投生于苦难境界的众生，以及分享与回向功德。

What Buddhism does (and does not) require us to believe

佛教要求我们相信什么，又不要求我们相信什么？

在不贬低任何文化传统的前提下，区分佛教教义与文化习俗是有意义的。

例如，民间常有一种说法：农历七月期间“鬼门关打开”，亡灵会暂时来到人间活动。

这种观念在部分华人民间传统中十分深入人心。

然而，佛教并不要求佛教徒相信所有亡者都会在每年某一个特定月份返回人间。

同样地，为亡者焚烧纸钱、纸屋、纸车或其他纸扎物品，属于文化习俗，并不是佛教修行的必要条件。

佛陀的教导更强调的是业（kamma）与有意志的行为。

真正随着我们的，并不是纸制的财富，而是自身善业与不善业所带来的果报。

同样，回向功德也不应理解为替另一个人“购买”较好的来世，或把另一个人的业直接取消。

我们通过布施、持戒、禅修以及其他善行造作善业。

之后，可以将这些善行所成就的功德分享或回向给已经往生的众生。

按照传统佛教的理解，若有关众生处于能够接受、随喜这份功德的状态，他们便可能因此获得利益。

如此一来，整个实践的重点便从恐惧转向慈悲。

与其问：

“怎样才能避免鬼来打扰我们？”

从佛法的角度，更值得提出的问题是：

“为了自己和其他众生的福祉，我们能够做些什么善事？”

Filial gratitude is a living practice

孝亲报恩，是活着时就应实践的事

盂兰盆也常被理解为一个强调孝亲与报恩的节日。

追思自己的父母或养育我们的人，不应该等到他们往生之后才开始。

佛法一再重视对曾经照顾、扶持和帮助我们的人的感恩。

因此，如果一个人在父母或照顾者往生之后才隆重祭念，却在他们仍然健在时忽视他们，那么便错过了这个传统很重要的一层意义。

盂兰盆因此也可以提醒我们：

趁所爱的人仍然在世时，就表达我们的感恩。

陪伴父母与祖父母。

以善意和温柔的话与他们交谈。

在他们需要时给予照顾。

如果条件允许，也尽量化解彼此之间仍未解决的矛盾。

对于亲人已经往生的人，追忆也不需要永远只停留在悲伤之中。

我们可以把思念转化为善行。

我们可以供养僧团、支持慈善事业、帮助有需要的人、持戒、禅修、诵经、修习慈心（mettā），或进行其他任何善行，然后把这些功德回向给已经往生的亲属。

如此，

记忆本身也可以成为修行。

One Buddhist community, many cultural traditions

一个佛教社群，多种文化传统

Ti-Ratana Buddhist Society 服务的是一个非常多元的马来西亚佛教社群。

一些信众来自马来西亚华人家庭，清明节、盂兰盆、中元节和农历本来就是家庭生活中熟悉的一部分。

越南佛教徒可能会通过 Vu Lan 的传统认识同一个时节。

斯里兰卡与缅甸佛教徒则可能通过上座部佛教关于 peta、dāna 与功德回向的教导，理解追思亡者的实践。

这些传统并不需要被勉强说成完全相同。

它们的语言、习俗和仪轨可以有所不同，同时依然指向一些共同的佛教价值：

布施、感恩、慈心、慈悲、对业的觉察，以及希望一切受苦众生都能够离苦的愿望。

Ti-Ratana 本身也将 Ullambana Pattidāna 视为每年为亡者与 peta 众生分享、回向功德的修持之一，并与全年其他佛教活动一同举行。

这也是为什么带有文化特色的佛教传统，在现代佛教中依然可以具有真正的意义。

文化可以成为进入佛法的一扇门。

一盘水果的供养，可以成为布施（dāna）。

追思祖先，可以成为对无常的观照。

为亡故亲人诵经，可以唤起慈悲心。

一个从小就熟悉的家庭节日，也可能让某个人第一次踏入佛教中心，并第一次听闻佛法。

历史上的佛陀本身，也会以当地人能够理解的语言弘扬佛法，并在沟通中运用适合听众的善巧方便。

真正重要的，是：

我们带着怎样的理解去进行这些实践。

Ti-Ratana Lumbini Garden, Puchong 2025年盂兰盆供品准备。

2025年9月7日，Ti-Ratana Lumbini Garden, Puchong 举行盂兰盆法会，由 Ti-Ratana Buddhist Society 与 Ti-Ratana Welfare Society 创办人兼顾问、马来西亚佛教首座长老 Ven. Datuk Dr. K. Sri Dhammaratana Nayaka Maha Thero 主持。

Ullambana 2026 — archive

2026年盂兰盆

2026年的农历七月从8月13日，星期四开始。

传统上与盂兰盆及中元节相关的农历七月十五，则落在2026年8月27日，星期四。

农历七月于9月10日结束，农历八月则从9月11日开始。

以下为 Ti-Ratana Buddhist Society 各现有分会的 2026年盂兰盆活动日期与时间，资料更新至 2026年8月10日。

凡注明“待确认”的活动，将在有关分会提供进一步资料后更新。

Ti-Ratana 分会

2026年盂兰盆活动

Ti-Ratana Bangsar — Level G, Wisma Ti-Ratana, 17 Lorong Maarof, 59000 Bangsar, Kuala Lumpur

2026年8月23日，上午10时至下午1时30分

Ti-Ratana Lumbini Garden, Puchong — 36 & 38, Jalan Puteri 4/2, Bandar Puteri, 47100 Puchong, Selangor

8月29日，晚上8时至10时；8月30日，上午10时至中午12时，以及晚上8时至10时

Ti-Ratana Vihara, Klang — Lot 57313, Persiaran Aman Perdana 2, Aman Perdana, 41050 Klang, Selangor

整个农历七月举行；具体活动及详情待确认

Ti-Ratana Sukha Dhamma School @ Ti-Ratana Taman Bukit Anggerik, Cheras — Lot 6711, Jalan 5/154, Taman Bukit Anggerik, 56000 Cheras, Kuala Lumpur

待确认

Ti-Ratana Heights, Seri Kembangan — Lot 8604, Jalan Taming 2, Kawasan Perusahaan Taman Taming Jaya, 43300 Seri Kembangan, Selangor

2026年9月5日至6日：Ti-Ratana Buddhist Society 与 Malaysian Buddhist Meditation 联办活动及特别盂兰盆庆典

Ti-Ratana Penchala, Petaling Jaya — 21, Jalan Penchala, 46000 Petaling Jaya, Selangor

目前未公布盂兰盆活动

Ti-Ratana Bentong, Pahang — Lot 26103, Batu 7, Jalan Kuala Lumpur Lama (Federal Route 68), 28700 Bentong, Pahang

中心目前仍在建设中，暂无活动

References

Berkwitz, S. C. (2003). History and gratitude in Theravāda Buddhism. *Journal of the American Academy of Religion*, 71(3), 579–604. doi:10.1093/jaarel/lfg078.

Ch'en, K. K. S. (1968). Filial piety in Chinese Buddhism. *Harvard Journal of Asiatic Studies*, 28, 81–97. doi:10.2307/2718595.

Heise, I. (2012). For Buddhas, families and ghosts: The transformation of the Ghost Festival into a Dharma Assembly in southeast China. In P. Williams & P. Ladwig (Eds.), *Buddhist funeral cultures of Southeast Asia and China* (pp. 217–237). Cambridge University Press. doi:10.1017/CBO9780511782251.011.

Holt, J. C. (1981). Assisting the dead by venerating the living: Merit transfer in the early Buddhist tradition. *Numen*, 28(1), 1–28.

Ladwig, P. (2012). Feeding the dead: Ghosts, materiality and merit in a Lao Buddhist festival for the deceased. In P. Williams & P. Ladwig (Eds.), *Buddhist funeral cultures of Southeast Asia and China* (pp. 119–141). Cambridge University Press. doi:10.1017/CBO9780511782251.007.

Mair, V. H. (1986–1987). Notes on the Maudgalyāyana legend in East Asia. *Monumenta Serica*, 37, 83–93.

Ng, Z. (2007). *The making of a savior bodhisattva: Dizang in medieval China*. University of Hawai'i Press.

Pemarathana, S. (2013). Evolution of the Theravada Buddhist idea of 'merit-transference' to the dead, and its role in Sri Lankan Buddhist culture. *Buddhist Studies Review*, 30(1), 89–112. doi:10.1558/bsrv.v30i1.89.

Schopen, G. (1984). Filial piety and the monk in the practice of Indian Buddhism: A question of 'Sinicization' viewed from the other side. *T'oung Pao*, 70(1–3), 110–126. doi:10.1163/156853284X00044.

Teiser, S. F. (1988). *The ghost festival in medieval China*. Princeton University Press.

Truitt, A. (2015). Not a day but a Vu Lan season: Celebrating filial piety in the Vietnamese diaspora. *Journal of Asian American Studies*, 18(3), 289–311. doi:10.1353/jaas.2015.0025.

Xing, G. (2016). The teaching and practice of filial piety in Buddhism. *Journal of Law and Religion*, 31(2), 212–226. doi:10.1017/jlr.2016.20.

Bhikkhu Sujato. (Trans.). (n.d.). *Tirokuṭṭa Sutta (Kp 7): Outside the walls*. SuttaCentral.

Hong Kong Observatory. (2026). *Gregorian–Lunar Calendar Conversion Table of 2026 (Bing-wu year of the Horse)*.